

и за сичките които вѣрватъ: защото не мара́зньствіе

23 Защото сичките согрѣшиха, и лишени са ѿ слава та Бжїа :

24 И ѿправдаватъ се тѣне съ негова та благода́ть чрезъ ѿзбавленіе то, коєто є во Исуса Хрѣта.

25 Когото Бгѣ ѿпредѣли (да бжде) ѿчищеніе чрезъ вѣра та въ своа та си кровь, за да се покаже правда та мѣ, за прощеніе на-сотворени те по напредъ грѣхове :

26 Въ долготерпѣніе то Бжїе. за да се покаже, (говоримъ), правда та мѣ и въ сегашно то време. (да бы познали) защо є онъ правденъ, и ѿправдава оногѡва, който вѣрва во Исуса.

27 Гдѣ (ѡстава) прочее похвала та; и згносе вѣнъ: съ кой законъ; съ законатъ ли на-дѣла та; не, но съ законатъ на-вѣра та.

28 Ніе прочее заключаваме, защо чловѣкъ се ѿправдава съ вѣра та безъ дѣла та законни.

29 Или Бгѣ є то́кмъ на 'Идеи те, а не и на пѣзычницы те; воистиннѣ и на пѣзычницы те є.

30 Понеже єдинъ є Бгѣ, който ще да ѿправди ѡвѣръзаны те ѿ вѣра та, и не ѡвѣръзаны те съ вѣра та.

31 Но не развѣламе ли (ста-

рватъ) законъ чрезъ вѣра та; да не даде Гдѣ! но подтврждаваме законатъ.

ГЛАВА Д.

Що прочее ще да речеме, че є придѡкѡлъ (повече) Явраамъ Отецъ нашъ по плоти;

2 Защото ако Явраамъ се ѿправда ѿ дѣла та, има похвала, но не предъ Бгѡа.

3 Защото, що говори писаніе то; повѣрва Явраамъ на Бгѡа, и вѣнъ мѣ се въ правда

4 Но на оногѡва който рабѡти. заплача та мѣ, не се дава за благода́ть, но за долъгъ.

5 И на оногѡва който не рабѡти, а вѣрва въ оногѡва който ѿправдава нечестивыятъ, вѣнъ мѣ се вѣра та въ правда.

6 Какѡто и Давидъ нарича блаженъ оногѡва чловѣка, коѡто Бгѣ вѣнъ мѣва правда безъ дѣла законни: (когато говори:)

7 Блаженіи (са онѡа) на който са се простили беззакѡнѡа та, и (онѡа) на който са се покрѣли грѣхѡвѣ те.

8 Блаженъ є (онѡи) чловѣкъ, коѡто не ще да вѣнъ мѣ Гдѣ грѣхъ.

9 Това прочее блаженство самъ на ѡвѣръзаны те ли се ѡноси, или и на неѡвѣръзаны те; защото говориме че вѣра та се вѣнъ мѣ на Явраама въ правда.